

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Postanowieniem z dnia 10 października 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Tübingen (Niemcy) w dniu 11 sierpnia 2017 r. – Südwestrundfunk / Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

(Sprawa C-492/17)

(2017/C 402/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Tübingen

Strony w postępowaniu głównym

Wierzyciel i strona wnosząca zażalenie oraz strona przeciwna w postępowaniu zażaleniowym: Südwestrundfunk

Dłużnicy i strony przeciwne w postępowaniu zażaleniowym oraz strony wnoszące zażalenie: Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ustawa kraju związkowego Badenia-Wirtembergia z dnia 18 października 2011 r. zur Geltung des Rundfunkbeitragsstaatsvertrags [w sprawie obowiązywania umowy państwowej o składkach abonamentowych (zwana dalej „RdFunkBeitrStVtrBW”), zawartej w dniu 17 grudnia 2010 r., zmienionej ostatnio przez art. 4 Neunzehnter Rundfunkänderungsstaatsvertrag (dziewiętnastej umowy państwowej w sprawie zmiany umowy państwowej o składkach abonamentowych) z dnia 3 grudnia 2015 r. [ustawa z dnia 23 lutego 2016 r. – Gesetzblatt Baden-Württemberg (Dziennik Ustaw kraju związkowego Badenia-Wirtembergia, zwany dalej „GBl”) s. 126, 129] jest niezgodna z prawem Unii, gdyż nakładana w nim bezwarunkowo na każdą osobę dorosłą zamieszkałą w niemieckim kraju związkowym Badenia-Wirtembergia składka abonamentowa na rzecz nadawców SWR [Südwestrundfunk (Radio i Telewizja Południowo-Zachodnia)] i ZDF [Zweites Deutsches Fernsehen, (Drugi Program Telewizji Niemieckiej)] stanowi naruszającą prawo Unii preferującą pomoc publiczną udzielaną wyłącznie na rzecz tych nadawców publicznych, a działającą na niekorzyść nadawców prywatnych? Czy art. 107/108 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, że ustawa dotycząca składki abonamentowej wymagała zgody Komisji i z uwagi na jej brak jest bezskuteczna?
- 2) Czy art. 107/108 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, że obejmuje on uregulowanie zawarte w ustawie krajowej RdFunkBeitrStVtrBW, zgodnie z którym na każdą dorosłą osobę zamieszkałą w Badenii-Wirtembergii nakłada się co do zasady bezwarunkową składkę uiszczaną na rzecz nadawców będących wyłącznie nadawcami publicznymi/urzędowymi, gdyż składka ta zawiera naruszającą prawo Unii preferującą pomoc publiczną w celu wykluczenia technicznego nadawców z państw Unii Europejskiej, ponieważ składki będą wykorzystane do stworzenia konkurencyjnej ścieżki przekazu (monopol DVB-T2), w stosunku do której nie przewiduje się, że będzie używana przez nadawców zagranicznych? Czy art. 107/108 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, że nie obejmuje on wyłącznie bezpośrednich świadczeń pieniężnych, lecz także inne istotne pod względem gospodarczym przywileje (prawo do wydawania tytułów wykonawczych, uprawnienie do działania zarówno jako przedsiębiorca jak też jako organ, korzystniejsze traktowanie w kwestii obliczania długów)?
- 3) Czy można pogodzić z zasadą równego traktowania oraz z zakazem uprzywilejowującej pomocy publicznej sytuację, w której niemiecki nadawca telewizyjny zorganizowany w formie publiczno-prawnej i posiadający uprawnienia organu administracyjnego, konkurujący jednakże jednocześnie z nadawcami prywatnymi na rynku reklam, na podstawie krajowej ustawy kraju związkowego Badenia-Wirtembergia jest uprzywilejowany wobec nadawców prywatnych w ten sposób, że przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego nie musi uzyskiwać w sądach powszechnych tytułów wykonawczych dla swoich wierzytelności w stosunku do widzów tak jak jego prywatni konkurenci, lecz może wydać sam bez udziału sądu tytuł wykonawczy, który w takim samym stopniu uprawnia do przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego?
- 4) Czy można pogodzić z art. 10 EKPC/art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (wolność informacji) okoliczność, że państwo członkowskie w ustawie krajowej, a mianowicie ustawie kraju związkowego Badenia-Wirtembergia, przewiduje, iż nadawca telewizyjny wyposażony w uprawnienia organu administracji może żądać pod rygorem kary grzywny w celu finansowania działalności tego nadawcy składki abonamentowej od każdej osoby dorosłej zamieszkującej w strefie objętej zasięgiem emisji jego programów, niezależnie od tego, czy osoba ta w ogóle posiada odbiornik, czy też odbiera jedynie programy innych nadawców, a mianowicie nadawców zagranicznych lub prywatnych?

- 5) Czy ustawa krajowa RdFunkBeitrStVtrBW, w szczególności jej § 2 i 3, jest zgodna z unijną zasadą równego traktowania oraz unijnym zakazem dyskryminacji, w wypadku gdy składka abonamentowa należna bezwarunkowo od każdego mieszkańca w celu finansowania publicznego nadawcy telewizyjnego obciąża per capita osobę samotnie wychowującą dzieci wielokrotnością tego, co obciąża członka grupy współdzielącej mieszkanie? Czy dyrektywę 2004/113/WE należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona sporną składkę i że wystarcza dyskryminacja pośrednia, jeżeli z uwagi na okoliczności faktyczne kobiety w 90 % takich wypadków ponoszą większe obciążenie?
- 6) Czy ustawa krajowa RdFunkBeitrStVtrBW, w szczególności jej § 2 i 3, jest zgodna z unijną zasadą równego traktowania oraz unijnym zakazem dyskryminacji, jeżeli składka abonamentowa należna bezwarunkowo od każdego mieszkańca w celu finansowania publicznego nadawcy telewizyjnego dla osób, które ze względów zawodowych muszą posiadać drugie miejsce pobytu, jest dwukrotnie wyższa niż w wypadku innych osób czynnych zawodowo?
- 7) Czy ustawa krajowa RdFunkBeitrStVtrBW, w szczególności jej § 2 i 3, jest zgodna z unijną zasadą równego traktowania, unijnym zakazem dyskryminacji oraz unijną swobodą przedsiębiorczości, jeżeli składka abonamentowa należna bezwarunkowo od każdego mieszkańca w celu finansowania publicznego nadawcy telewizyjnego jest tak skonstruowana, że obywatel niemiecki mający taką samą możliwość odbioru, mieszkający bezpośrednio przed granicą z sąsiadującym państwem członkowskim Unii Europejskiej, jest zobowiązany do zapłaty składki abonamentowej wyłącznie z uwagi na położenie miejsca zamieszkania, podczas gdy obywatel niemiecki mieszkający bezpośrednio za granicą nie jest zobowiązany do jej zapłaty; podobnie obywatel Unii Europejskiej będący obcokrajowcem, który ze względów zawodowych musi przyjąć miejsce zamieszkania bezpośrednio za wewnętrzną granicą Unii Europejskiej, jest obciążony składką abonamentową, natomiast nie jest obciążony tą składką obywatel Unii Europejskiej z miejscem zamieszkania bezpośrednio przed tą granicą – nawet w wypadku gdy obaj nie są zainteresowani odbiorem niemieckiego nadawcy?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverfassungsgericht
(Niemcy) w dniu 15 sierpnia 2017 r. – Heinrich Weiss i in.**

(Sprawa C-493/17)

(2017/C 402/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverfassungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber i in.

Druga strona postępowania: Niemiecki rząd federalny, Bundestag, Europejski Bank Centralny, niemiecki bank federalny

Pytania prejudycjalne

1. Czy decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/774 z dnia 4 marca 2015 r. w sprawie programu zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych (EBC/2015/10)⁽¹⁾ w brzmieniu decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/2101 z dnia 5 listopada 2015 r. zmieniającej decyzję (UE) 2015/774 w sprawie programu zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych (EBC/2015/33)⁽²⁾, decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/702 z dnia 18 kwietnia 2016 r. zmieniającej decyzję (UE) 2015/774 w sprawie programu zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych (EBC/2016/8)⁽³⁾ oraz decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/1041 z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką i uchylającej decyzję (UE) 2015/300 (EBC/2016/18)⁽⁴⁾ względnie sposób jej wykonania narusza art. 123 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?